

בחינות האצבעות מתחברות כאחד בייחוד ז"ו"ן (רמ"ק), **וְאֵת עֲבָדֶיךָ תִּרְיֶיךָ**
רַגְלֶיךָ תִּרְיֶיךָ טַלְפִּיךָ כְּעֵגְלָא ואז שתי הרגלים מתהפכות להיות כשתי טלפים
של עגל שכל האצבעות מחוברים יחד, מאחר שחילוק האצבעות מורות על אחיזת הקלי'
וכן הם נראים כטלפי עגל מאחר שגבריא"ל הוא פני שור שבמרכבה (יהל אור, רמ"ק),
לְקַיְימָא דְכְּתִיב (יחזקאל א) **וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף רַגְלֵי עֵגֶל,**
וְהָא יְדַעַת רְזָא דָּא והוא בכדי לקיים את מ"ש"כ 'וכף רגליהם ככף רגל עגל'
ואז אמר השליח לרשב"י שהרי כבר ידעת סוד זה. **שְׂאֵלַת עֲנָפֵי דְגֹזְרִין** [רג]

שאלה זו בענף של הגורן.

מי ששומר את שס"ה הלאוין יהיה לו שלווה ושלום

לְגֹזְרֵיךָ בְּעֶזְרָה דָּא, אֵיךְ תִּלְתֵּי מְאָה וְשִׁתַּיִן וְחֲמִשָּׁה
הֵיכְלִין, בְּחֻשְׁבָּן יוֹמֵי שְׁתָּא [רד] והנה לפנינו מזו העזרה שהיא
יסוד דמלכות יש שלוש מאות שישים וחמשה היכלות כמנין ימות שנת החמה המזומנים
לשלם שכר טוב לשומרים את שס"ה מצוות לא תעשה (רמ"ק). **וּבְכָל פֶּתַח**
וּפֶתַח פְּתִיב, (תהלים קכב) **יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילְךָ שְׁלוֹה**
בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ ובכל פתח ופתח מאלו ההיכלות כתוב את הפסוק 'יהי שלום בחילך
שלווה בארמנותיך' להורות שמי ששומר את שס"ה הלאוין יהיה לו שלווה ושלום. **לֹא**
יְדִיעַ מַאי הוּא בְּהֵנִי הֵיכְלִין ולא נודע מה יש באלו ההיכלות מאחר

אור הרשב"י

[רג] כתבו המפרשים שמאמר זה חסר הלשון [רד] מאמר זה הוא המשך למש"כ בדף קע"א
מכולו. ע"ב בענין ביה"ק העליון.

הלימוד היומי

לע"נ עזת טולה בן זולייכה ז"ל

שהם מצד הבינה הנעלמת בסוד עין לא ראתה אלהים וזולתך, **אֵלֶּא כִּלְהוּ, אֶתְחַמֵּן עוֹבֵד צִיּוֹר** אלא מלבד זה כל ההיכלות הם נראים במעשי ציור הנעשה ע"י הבטישה שמכח חמימות הייחוד (דמשק אליעזר). **שִׁבַּע סְדָרִין דְּמִרְגְּלָאן אֶתְחַמֵּן אֱלִין בְּאֱלִין, בְּכָל חָד וְחָד** והנה אנו יודעים עוד שיש בכל היכל והיכל שבעה סדרים של מרגליות הנראים מחוברים אלו באלו בכל היכל והיכל מהם (אמת ליעקב).

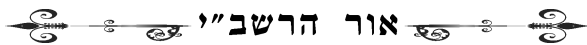
ההיכל בצד מזרח אורו גדול מכל ההיכלות
אִי חֲסִידָא קְדִישָׁא, כְּמָה מְשַׁבַּח רַב מְתִיבְתָּא הֵיכְלָא חָדָא, דְּאִיהוּ בְּרִישׁ סֶטְר מְזֻרְחָ דְּעֵזְרָה דָּא ואמר השליח לרשב"י אוי חסיד קדוש כמה משבח ראש הישיבה את ההיכל הראשון שהוא בצד מזרח של העזרה, **בְּגִין דְּאֶרְבַּע אֵינוֹן בְּד' סְטָרִין דְּעֶלְמָא, אֲבָל הֵיכְלָא דְּסֶטְר מְזֻרְחָ, אֲסֻגֵי נְהוֹרִין דִּילִיהּ יְתִיר מִכְּלָהוּ** בגלל שמתוך הארבעת ההיכלות החשובים שבארבעת הצדדים של העזרה, זה ההיכל שהוא בצד מזרח האור שלו גדול ורב יותר מכל ההיכלות.

יום אחד בשנה שהוא יום תשעה באב שבו הלוויתן יוצא אל הים הגדול לנקום את נקמת ישראל מאויביהם
יוֹמָא חָד, בְּיֹמָא רַבָּא, לְוִיתָן נָפִיק, וְכָל יִמָּא אֲזִדְעָע, וְכָל נוּגֵי אֲזִלִין לְכָאן וְלְכָאן והנה יש יום אחד בשנה שהוא יום תשעה באב שבו הלוויתן יוצא אל הים הגדול, דהיינו שהיסוד הנקרא לויתן יוצא מהבינה

הנקראת ים בכדי לנקום את נקמת ישראל מאויביהם ועי"כ כל הים שהוא המלכות מזדעזע מצערם של ישראל וכן כל דגי הים שהם הנשמות שבמלכות הם הולכים לכאן ולכאן מחמת אותו צער, **כַּד מָטִי לְוַיְתָן בְּפִתְחָא דְּפִתְחָא דְּתֵּהוּמָא, שְׂאֲרֵי לְמַחֲדֵי, וְאַשְׁתַּכַּךְ תַּמָּן** ואז כאשר מגיע הלוויתן אל הפתח של פתח התהום של הבינה אז הוא מתחיל לשמוח מאחר שבבינה הוא סוד השמחה ושם הוא שוקט ונח, **תֵּהוּמִי, אֶלֶּא הֵהוּא פְּחִיזוּ דְּמַעֲיִין** [רז] ומתוך התהום מוציא הלוויתן מרגלית אחת שיוצא ממנה מראה של מעיין (יהל אור), **וְאַתְחַפֵּיין נְהוּרִין, וְלֹא אֶתְחִזּוּן כָּל אֵינּוֹן נְהוּרִין, בְּרֵ נְהוּרָא דְּהֵיכְלָא דְּבַסְטֵר מְזֻרְחָ דָּא** שעי"כ כל האורות של ההיכלות מתכסים ולא נראים כלל כל אלו האורות חוץ מהאור של ההיכל שבצד מזרח (יהל אור) [רז].

הקב"ה מוריד שתי בחינות של דמעות לים הגדול בתשעה באב

תֵּהוּא מְרַגְלָא דְּקָא אַפִּיק לְוַיְתָן, מְגוּ הֵהוּא תֵּהוּמָא דְּאַקְרֵי סְנְדוּין [רז], **מְמָה אֶתְעֵבִיד** וקשה שזה המרגלית

אור הרשב"י

והמשיך לבאר) וכאשר יורדים התרי דמעיין לים הגדול אז מתכסים כל האורות של אלו הד' היכלות חוץ מההיכל שבמזרח. [רז] וכתב הדמשק אליעזר שהוא לשון השתחוויה כדי להורות לנו שבגלות הוא אדון וכמו שקרא יעקב לעשו אדון כאשר השתחווה לפניו כמש"כ וישתחו ארצה, אמנם האמת ליעקב גורם סינדוין.

[רז] והנה כתבו המפרשים שמאמר זה חסר, ופירשנו את המאמר לפי גירסת היהל אור שגורם מגו תהומי נפיק חד מרגלא ונפיק מיניה כחיוז דמעייין. [רז] והאמת ליעקב ביאר מאמר זה שכאשר מגיע הלוויתן אל פתח התהום הנקרא סנדוין בכדי להוציא משם מרגלית אחת אז עי"כ נשכך תוקף הים (וכתב שכאן חסר הלשון

הלימוד היומאי

לע"נ עזת טולה בן זולייכה ז"ל

שהוציא הלוויתן מתוך אותו התהום הנקרא סגדו"ן מאיזה שפע נעשה זו המרגלית.
אָלָא יוֹמָא דָּא דִּקְא אַפִּיק לְוִיתָן, דְּאִזְדַּעֵזַע יַמָּא, יוֹמָא
דְּאִתְחַרַּב בֵּי מְקַדְשָׁא, ט' בְּאַב אֵיהוּ אלא היום הזה שבו מוציא
הלוויתן את המרגלית שעי"כ מזדעזע הים הוא היום שבו נחרב בית המקדש שהוא יום
תשעה באב. **וְהָהוּא מְרַגְלָא, דְּכַד דְּכִיר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא**
לְבַנּוּי, וְאוֹשִׁיד תִּרְיִן דְּמַעִין לְגֹז יַמָּא רַבָּא ואותה מרגלית היא
נעשה שכאשר זוכר הקב"ה את בניו כשהם בצער הגלות באותו יום תשעה באב אז הוא
מוריד שתי בחינות של דמעות לתוך הים הגדול [רח], **חַד נָפִיל לְגֹז תְּהוּמָא**
דָּא דְּאֶקְרִי סַגְדוּ"ן, וְחַד נָפִיל לְגֹז תְּהוּמָא אַחֲרָא
דְּאֶקְרִי גִילְבָּא והנה בחינה אחת של דמעה נופלת את התהום הנקרא סגדו"ן
שהוא דמעה מצד החסד שהוא בכדי לרחם על ישראל ולבנות את ביה"ק, והדמעה האחרת
היא נופלת אל תוך תהום אחר הנקרא גיבל"א שהוא בכדי לנקום את נקמת בני ישראל
מאויביהם (רמ"ק) [רט].♦

אור הרשב"י

לתהום הנקרא סינדו"ן ודמעה אחת יורדת
לתהום הנקרא גילפ"א והדמעה שיוורדת
לסינדו"ן היא נקפאת ונעשית כאבן אחת
שחורה בתכלית השחרות וזו האבן נקראת
מרגלית והדמעה היוורדת אל התהום הנקרא
גילפ"א היא לא נקפאת אלא היא נטבעת שם
ואינה נראית.

[רח] כדאיתא בברכות דף נט עמוד א' בשעה
שהקדוש ברוך הוא זוכר את בניו ששרויים
בצער בין אומות העולם מוריד שתי דמעות לים
הגדול, וקולו נשמע מסוף העולם ועד סופו,
והיינו גוהא. ופירש"י גוהא – בלשונם קורין
רעידת הארץ גוהא.
[רט] והאמת ליעקב ביאר שדמעה אחת יורדת